

12.

11.

10.

9.

8.

7.

6.

5.

4.

3.

Sag lätt allt bekräftar
Som själen med oss kan bry;
Och såsom en vandrare hastar
Dit sällheten alltid blir ny.

GS 1048

Erwänne nya

W i s o r .

Den Första:

Det trolofswade paret, 2c.

Den Andra:

3 Skogar och tåckaste
lundar, 2c.

Bägge sjungas under sina egna wackra
melodier.

Malmö 1828.

Tryckt uti Berlingska Boktryckeriet.

avilvi la sunn iun uagvyl mo
qldal aduay him sunnig m
vunnaq pl tolal ad sol uat p
qldh vdgghag uil adunus
vunnaq hyl tolal uil uat p

5

avilvi qvulvi uim sol avh uat
avilvi him tolal ad sunnig uat
vunnaq aduay him sunnig uat
vunnaq aduay him sunnig uat
vunnaq aduay him sunnig uat
vunnaq aduay him sunnig uat
vunnaq aduay him sunnig uat
vunnaq aduay him sunnig uat
vunnaq aduay him sunnig uat
vunnaq aduay him sunnig uat

4

avilvi tolal qvulvi aduay him
avilvi tolal qvulvi aduay him
avilvi tolal qvulvi aduay him
avilvi tolal qvulvi aduay him
avilvi tolal qvulvi aduay him
avilvi tolal qvulvi aduay him
avilvi tolal qvulvi aduay him
avilvi tolal qvulvi aduay him
avilvi tolal qvulvi aduay him
avilvi tolal qvulvi aduay him

Din graf jag alltid nu besöka skall.
Du alldrig, alldrig af din Conrad glömmes
Vi mötas sist i himlens Bröllops-sal. :c

J flogar och tåckaste lunder!
Hos eder jag önskar få bo,
Jag prisar der Skaparens under
Bland Herdar i ofsyldig ro.
Jag hvilat i gråagröna dalar,
En ofsyldig kraft mig hugswalar
När som jag min himmel beser.
Och då med naturen jag talar,
Att världens buller jag ler.

2.

När solen om morgon upprinner
Att pryda sin strålande höjd,
Då hörs huru Lärkan begynner
Att spela i lusten sin fröjd.
Min glädje förnyad då blifwer
Och Lammen i bete jag drifwer
Och ekö besvarar min ord;
Förnöjsamhet sällskap mig gifwer
Och måttlighet dukar mitt bord.

3.

Åf klara kristaller, som flyta,

Lär älskare! I älskarinnor kära,
Nu utaf mig — mitt öde jag framstår!
Helt ung af kärleken jag nu fått lära,
Att han en flyktig glädje för oss är. :c

2.

Åt hvad jag trött, då första gnistan
väcktes
Då jag i blomster-lund spatsera ut,
Der handen af en ärbär flicka räcktes
Att denna tröst skall nå så hastigt slut. :c

3.

Re'n såg jag des uppriktighet med tårar,
Des ömma hjerta till mig tolka så,
Du på det högsta nu mitt hjerta sårar,
Om jag dig ej med tiden skulle få. :c